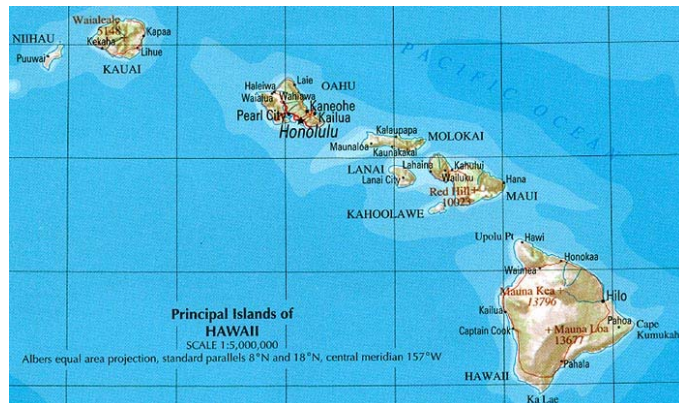

Hawaii

Des de 1826 i fins 1893, Estats Units va reconèixer la independència del Regne de Hawaii amb relacions diplomàtiques i tractats sobre comerç i drets de navegació.

El gener de 1893, John L. Stevens, representant de Washington davant del Regne, una mena d'ambaixador, conspira amb estrangers i ciutadans

americans residents a les Illes per enderrocar el govern establert i va ordenar a les forces navals nord-americanes envair el Regne voltant el palau on residia la Reina Lilioukalani i el seu govern. Immediatament es va crear un Comitè de Seguretat compost per europeus i nord-americanos propietaris de plantacions, descendents de missioners i financers i van forçar la creació d'un govern provisional enderrocant el govern monàrquic. El representant o ambaixador dels Estats Units va reconèixer el nou govern dels conspiradors, en franca violació als tractats i acords entre Washington i Honolulu. La reina Lilioukalani va emetre una declaració en la que cedia la seva autoritat al govern dels Estats Units en comptes del govern provisional dels conspiradors, i afirmava que ho feia sota protesta davant la superioritat de les forces navals nord-americanes i exigint a Washington que reinstalés el seu govern i el seu regnat. La resposta de l'ambaixador Stevens va ser hissar la bandera d'Estats Units i proclamar a Hawaii com un protectorat.

El Senat dels EUA no va poder aconseguir les dues tercers parts dels vots per recomanar l'annexió de Hawaii. Davant aquesta situació, el govern provisional va forçar la declaració de la *República de Hawaii* -en realitat un règim titella- el 4 de juliol de 1894, obligant a la Reina presa en el seu palau a abdicar.

El president nordamericà William McKinley, com a seqüela de la Guerra Hispanoamericana, el juliol de 1898 aprova una resolució que annexiona Hawaii i la autodesignada república del govern provisional cedeix al govern d'Estats Units la sobirania sobre les Illes i lliura gratuïtament gairebé dos milions d'acres de terra de la corona al govern nord-americà. El Congrés ratifica l'annexió, anul·la tots els tractats del Regne amb altres països i legisla a partir de 1900 una estructura de govern per al nou territori.

El 21 d'agost de 1959, Hawaii es converteix en l'estat número 50 de la Unió. La annexió de Hawaii no va ser un exercici d'autodeterminació del poble hawaià. I la consulta de

1959 tampoc. Era en essència esdevenir un estat dins la Unió. Votar “No” significava continuar sent un “territori”. Una gran majoria va optar per convertir les illes en un nou estat de la Unió i van ser admesos com a 50è estat nordamericà el mateix any de la consulta. En el referèndum tenien dret a vot els ciutadans americans i els estrangers amb un mínim d'un any de residència. Els nadius hawaïans al 1959 (com encara avui) eren una exígua minoria -un 5%- com a resultat d'una massiva immigració que es va desenvolupar des de principis del Segle XX.

El fet que a mig segle de convertir-se en un Estat dels EUA sorgeixi un incipient, però significatiu, moviment independentista (el principal grup es el [Hawaii Nation Movement](#) que des de fa una dècada impulsa campanyes de denúncia de l'annexió als EUA i en reclama la restauració de l'antic Regne de Hawaii) en aquelles illes hauria de fer pensar als que afavoreixen l'annexió d'aquest arxipèlag del Pacífic.

Idiomes oficials: anglés i hawaïà*1

Capital: Honolulu

Ciutat més gran: Honolulu

Superfície: 28.311 km²

Població: 1.288.198 hab, Estimació 2008

Densitat: 72,83 hab/km²

Moneda: Dòlar USA (USD)

*1 La Constitució de l'Estat de Hawaii, de 1978 permet l'ús legal de la llengua hawaiana en tots els documents legals i en promou el seu coneixement, malgrat que el seu ús social sigui baixíssim. També es parla el tagalog i el japonés, però no són oficials.